

Сіроклин І. М., к.т.н. доцент (УкрДУЗТ)

МОЖЛИВОСТІ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ХАРАКТЕРИСТИК РУХОМОГО СКЛАДУ

На сучасному етапі розвитку залізничного транспорту, виходячи з неможливості швидкого оновлення зношеного рухомого складу (РС), важливою та актуальною задачею є підвищення ефективності його використання. Одним з основних напрямків вирішення цієї задачі є врахування фактичного технічного стану при плануванні етапів та обсягів технічного обслуговування.

У випадку непередбаченого навантаження, зміни в широких межах кліматичних умов експлуатації та ускладненості контролю експлуатаційних характеристик впровадження дорогих засобів діагностики основних вузлів є доцільним. Проте за умов локалізованих систем промислового та залізничного транспорту приміського сполучення і метрополітенів такий підхід неоправданий. У разі можливості впровадження методів контролю основних експлуатаційних характеристик і складності реалізації безпосередньої діагностики доцільне використання методів опосередкованого контролю технічного стану.

Задачею, що потребує вирішення, є вдосконалення методів контролю експлуатаційних характеристик РС та розробка технології врахування їх зміни при плануванні етапів технічного обслуговування для локалізованих систем залізничного транспорту [1].

Підвищення конкурентоспроможності залізниць України нерозривно пов'язано з необхідністю широкого впровадження ресурсозберігаючих технологій. Основним напрямком вирішення цієї задачі є підвищення ефективності використання РС.

Існуючі результати досліджень залишкового ресурсу вагонів залізничного транспорту зазвичай вказують на суттєву розбіжність їх технічного стану і важливість впливу зміни значень експлуатаційних характеристик на статистику виконання непланових ремонтів РС.

Одним з основних недоліків існуючої системи технічного обслуговування є врахування дії експлуатаційних факторів як незмінних або слабкомінливих. Проте швидкість руху, рівень завантаженості РС та стан колії, по якій рухається вагон, може істотно змінюватися як у часі, так і для різних рухомих одиниць одного парку. В умовах локалізованих транспортних систем контроль значень перерахованих факторів експлуатації та контроль їх впливу на зміну технічного стану РС є ефективною альтернативою впровадження дорогих засобів діагностики з аналогічними задачами [2, 3].

В результаті аналізу техніко-експлуатаційних

показників роботи метрополітенів виявлено суттєві коливання значень основних експлуатаційних характеристик вагонів та відповідні коливання кількості непланових ремонтів. Це дає можливість виділити актуальну науково-прикладну задачу підвищення ефективності використання РС шляхом впровадження заходів, заснованих на удосконаленні методів контролю значень експлуатаційних характеристик вагонів.

Література

1. Моделювання впливу експлуатаційних характеристик на інтенсивність відмов рухомого складу // Збірник наукових праць Донецького інституту залізничного транспорту. – Донецьк: ДонІЗТ, 2009. – № 18. – С.66 – 74 (фахове видання)
2. Сіроклин, І.М. Використання методу аналізу оптичного потоку для контролю параметрів пасажиропотоку // І.М. Сіроклин, Східно-Європейський журнал передових технологій. – Харків: Технологічний центр, 2012. – Т. 6. – № 6/3(60). – С. 33 – 36
3. Panchenko, S. / Improvement of the accuracy of determining movement parameters of cuts on classification humps by methods of video analysis / S. Panchenko, I. Siroklin, A. Lapko, A. Kameniev, S. Zmii // Східно-Європейський журнал передових технологій. – Харків: Технологічний центр, 2016. – № 4/3(82). – С. 25 – 30

Бутько Т. В., проф.,

Артеменко Р. А., магістрант (УкрДУЗТ)

УДК 656.2

УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ ВОКЗАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

Відповідно до впровадження програми швидкісного руху пасажирських поїздів між основними місцями-мегаполісами стає доцільним створення на базі існуючих залізничних вокзалів системи інтегрованих пересадочних комплексів (хабів). Обмежена дальність прямування швидкісних поїздів передбачає перевезення пасажирів на коротких плечах в зоні тяжіння хабів, що призводить до збільшення навантаження на інфраструктуру залізничних вокзалів. В цих умовах необхідним є проведення досліджень завантаження інфраструктури пересадочних комплексів для удосконалення технології управління пасажиропотоками. З метою оцінки завантаження вокзалних комплексів було проведено аналіз динаміки відправлення пасажирів в далекому сполученні по вокзалу станції Київ-Пасажирський, що представлено на рисунку.

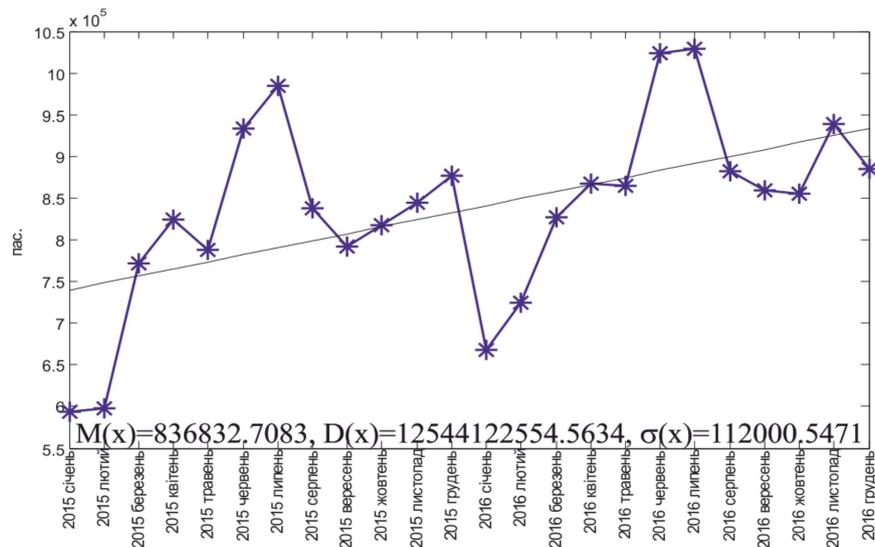

Рисунок. Динаміка обсягів відправлення пасажирів зі станції Київ-Пасажирський по місяцях за 2015–2016 роки

Проведений аналіз доводить наявність значних пікових навантажень (коефіцієнт нерівномірності $k_{it}=1,3$). Для оцінювання та регулювання завантаження інфраструктури вокзальних комплексів авторами пропонується за аналітичну основу обрати гібридну модель руху пасажиропотоків, яка дозволяє об'єднати процеси часткового в межах індивідуальної поведінки та загального на рівні закономірності руху пасажиропотоку в цілому.

Пасажир при русі в потоці, включно при здійсненні пересадки, чітко визначає свою глобальну мету, як умовну область вокзального комплексу, тобто технічні параметри вокзалу доцільно представити у вигляді обмежень, що представляє статичну складову моделі. Зміну дислокації пасажирів у потоці при русі до глобальної мети з урахуванням їх індивідуальної поведінки доцільно розглядати як динамічну складову моделі; тобто пасажир безпосередньо представлено як результат взаємодії сил відштовхування, узгодження та притягання. Спираючись на вищенаведене, процес розповсюдження пасажиропотоку в межах вокзального комплексу розглядається як хвильовий процес в інформаційному полі та може бути описаний рівнянням Ейконала. Запропонована модель організації пасажиропотоків на залізничному вокзалі дозволить дослідити маршрути переміщення пасажирів при виконанні пересадки. Визначення тривалості пересадки та рівня комфортності в різні періоди доби надасть можливість заздалегідь змінювати технологічні параметри пересадочного комплексу, розробляти графік руху пасажирських поїздів з урахуванням типових пересадок пасажирів, визначених за моделлю, та формувати узгоджений графік прибуття і відправлення міського пасажирського транспорту у взаємодії із залізничним.

Список використаних джерел

1. Harris, N. and Anderson, R., 2007. An international comparison of urban rail boarding and alighting rates. Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part F: Journal of Rail and Rapid Transit, 221(4), 521-526.
2. M. Detrixhe, F. Gibou, and C. Min, A parallel fast sweeping method for the Eikonal equation, Journal of Computational Physics, v.237, pp.46-55, 2013.
3. Бутько Т. В. Моделювання розподілу пасажиропотоків по поїздам на основі колективного інтелекту / Т. В. Бутько, А. В. Прохорченко, О. О. Журба // Восточно-Европейский журнал передовых технологий. – 2010. – N 2/4(44). – С. 44-47.

Меркулов В. С., Бізюк І. Г. (УкрДУЗТ, м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЯ КОРИСТУВАЛЬНИЦЬКОГО ІНТЕРФЕЙСУ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ОПЕРАТИВНОГО ПЛАНУВАННЯ ВАНТАЖЕННЯ-ВИВАНТАЖЕННЯ

Запропоновано комбінований підхід побудови користувальницького інтерфейсу: табличне представлення вхідних, довідкових та результуючих даних (див. рис.). Реалізовані підказки з сукупністю спадаючих меню, кожний рядок яких відповідає певній функції, що змінюються в залежності від режиму роботи. Весь робочий простір екрану розподілений на кілька частин, по яких технолог в процесі роботи "рухається" за допомогою миші, клавіш керування курсором та комбінацій функціональних клавіш [2].

З метою полегшення роботи з системою основні пункти меню розгорнуті в нижньому рядку екрану, що дозволяє уникнути додаткових переходів з однієї відеограми на іншу.